

Sygn. akt XI W 5716/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Łukasz Biliński

Protokolant: Karolina Kowalczyk, Paulina Adamska

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 5 września 2017 roku i 9 listopada 2017 roku w W.

sprawy **R. C.**

syna W. i K.

urodzonego (...) w K.

obwinionego o to, że:

1. w dniu 25 października 2016 roku około godziny 10:00 w W. na Pl. (...) wbrew zakazowi utrzymywał trzy kozy na obszarze wyłączonym z produkcji rolniczej,

tj. za wykroczenie z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13.09.2016 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z § 31 załącznika do uchwały nr 14/292/2015 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 9 lipca 2015 roku „Regulamin utrzymania porządku i czystości na terenie (...) W.”,

2. w dniu 26 października 2016 roku około godziny 16:15 w W. przy ul. (...). U. (...) wbrew zakazowi utrzymywał trzy kozy na obszarze wyłączonym z produkcji rolniczej,

tj. za wykroczenie z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13.09.2016 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z § 31 załącznika do uchwały nr 14/292/2015 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 9 lipca 2015 roku „Regulamin utrzymania porządku i czystości na terenie (...) W.”,

3. w dniu 27 października 2016 roku około godziny 10:00 w W. na Pl. (...) wbrew zakazowi utrzymywał trzy kozy na obszarze wyłączonym z produkcji rolniczej,

tj. za wykroczenie z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13.09.2016 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z § 31 załącznika do uchwały nr 14/292/2015 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 9 lipca 2015 roku „Regulamin utrzymania porządku i czystości na terenie (...) W.”,

4. w tym samym miejscu i czasie, co w pkt 3 wbrew obowiązkowi nie udzielił legitymującym go funkcjonariuszom informacji co do miejsca zatrudnienia,

tj. za wykroczenie z art. 65 § 2 kw,

5. w dniu 5 grudnia 2016 roku około godziny 7:50 w W. na Pl. (...) wbrew zakazowi utrzymywał trzy kozy na obszarze wyłączonym z produkcji rolniczej,

tj. za wykroczenie z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13.09.2016 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z § 31 załącznika do uchwały nr 14/292/2015 Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 9 lipca 2015 roku „Regulamin utrzymania porządku i czystości na terenie (...) W.”,

6. w tym samym miejscu i czasie, co w pkt 5 wbrew obowiązkowi nie udzielił legitymującym go funkcjonariuszom informacji co do miejsca zatrudnienia,

tj. za wykroczenie z art. 65 § 2 kw,

I. obwinionego R. C. uznaje za winnego w granicach zarzutów tego, że w czasie i miejscu wskazanym wyżej w punktach 1, 2, 3 i 5 naruszył wymagania dotyczące utrzymywania zwierząt gospodarskich na terenach wyłączonych z produkcji rolnej poprzez utrzymywanie kóz na terenach publicznych przeznaczonych do wspólnego użytku, a nie w obiekcie zamkniętym tj. czynów stanowiących wykroczenia z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z § 30 pkt. 1 Załącznika do Uchwały Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 09.07.2015 roku nr (...) Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie (...) W. i za to na podstawie art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 roku o utrzymaniu czystości i porządku w gminach skazuje go i w związku z art. 48 kw oraz art. 9 § 2 kw i art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu łącznie karę grzywny w wysokości 200 (dwieście) złotych;

II. obwinionego R. C. uniewinnia od popełnienia czynów wskazanych wyżej w pkt. 4 i 6,

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w związku z art. 119 kpw i w zakresie uznania obwinionego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, zwalnia obwinionego od zapłaty kosztów sądowych określając, że ponosi je Skarb Państwa, natomiast na podstawie art. 118 § 2 kpw w zakresie uniewinnienia obwinionego od popełnienia zarzucanych mu czynów określa, że koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt **XI W 5716/16**

UZASADNIENIE

w zakresie rozstrzygnięcia o karze

Sąd, uznając obwinionego R. C. za winnego popełnienia czterech z sześciu zarzucanych mu czynów, orzekając o ukaraniu za cztery czyny zabronione stanowiące wykroczenia z art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach w związku z § 30 pkt 1 Załącznika do Uchwały Rady Miasta Stołecznego W. z dnia 09.07.2015 roku nr (...) Regulamin utrzymania czystości i porządku na terenie (...) W. wymierzył obwinionemu łącznie karę grzywny w wysokości 200 złotych.

Dokonując wymiaru kary Sąd kierował się dyrektywami wymiaru kary określonymi w art. 33 § 1 i 2 kw. Sąd brał zatem pod uwagę stopień społecznej szkodliwości czynu i cele kary w zakresie społecznego oddziaływania, a także cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma ona osiągnąć w stosunku do ukaranego. Sąd uwzględnił również stopień winy, pobudki działania, jak również właściwości, warunki osobiste i majątkowe sprawcy, jego stosunki rodzinne, sposób życia przed popełnieniem wykroczeń i zachowanie się po ich popełnieniu.

Wykroczenie wskazane w art. 10 ust. 2a ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zagrożone jest karą grzywny, toteż sankcja karna za jego popełnienie mieściła się, w myśl art. 24 § 1 kw, w granicach od 20 zł do 5000 zł.

Biorąc pod uwagę okoliczności sprawy, jak również możliwości finansowe obwinionego, który jest osobą bezrobotną, nie posiada majątku, korzysta z pomocy OPS, a także uprzednią niekaralność obwinionego Sąd uznał, iż kara grzywny w orzeczonej wysokości - blisko dolnej granicy przewidzianej za tego typu czyny zabronione jest odpowiednia do stopnia społecznej szkodliwości czynów popełnionych przez obwinionego, który Sąd uznał za niewielki i stopnia jego zawinienia oraz stanowić będzie dolegliwość o charakterze represyjno-wychowawczym, zapobiegającym w przyszłości

ponownemu łamaniu przez obwinionego porządku prawnego. Dodać należy, iż orzeczona tutaj kara grzywny to kara łączna za cztery czyny zabronione których dopuścił się obwiniony.

Sąd zważył, że czyny których dopuścił się obwiniony są społecznie szkodliwe, albowiem zachowania obwinionego polegające na utrzymywaniu trzech kóz na obszarze miejskim, na ulicach znajdujących się w ścisłym centrum W. stanowiły zakłócenie estetyki i harmonii przestrzeni publicznej, co jest istotne w kontekście odbioru wizerunku miasta w oczach mieszkańców ale także w ocenie turystów zagranicznych. Nadto należy zauważyć, iż ustawodawca, który dopuszczając do utrzymywania na terenach wyłączonych z produkcji rolniczej m. in. kóz wyłącznie w obiektach zamkniętych tak aby zwierzęta takie nie mogły przedostawać się na drogi, tereny publiczne i przeznaczone do wspólnego użytku miał niewątpliwie na celu aby przepisy te przyczyniły się do utrzymania czystości, porządku ale również bezpieczeństwa zdrowia i ochrony środowiska. Działania obwinionego niewątpliwie zaś doprowadziły do złamania prawa związanego z porządkiem, czystością w miejscach publicznych – ulicach (...).

Sąd jest zdania, iż poprzez orzeczenie względem obwinionego łącznej kary grzywny w wysokości 200 zł, zrealizowane zostaną tak cele prewencji indywidualnej, która ma na celu przede wszystkim powstrzymanie sprawcy od tego typu zachowań w przyszłości i będzie na tyle dolegliwa, iż dostrzeże on naganność własnego zachowania, jak i prewencji generalnej, której zadaniem jest kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa poprzez unaocznienie nieuchronności represji karnej w przypadku podjęcia zachowania niezgodnego z obowiązującymi normami prawnymi i utwierdzenie jego prawidłowych postaw wobec prawa.

Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk w związku z art. 119 kpw w zakresie uznania obwinionego za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów zwolnił obwinionego z ponoszenia kosztów sądowych uznając, że w jego obecnej sytuacji majątkowej ich uiszczenie przez obwinionego, mając też na uwadze nałożone na niego zobowiązanie do zapłaty kary grzywny byłoby nadmiernym obciążeniem. Na podstawie art. 118 § 2 kpw, w związku z uniewinnieniem obwinionego od popełnienia zarzucanych mu dwóch czynów z art. 65 § 2 kw określił, że w tym zakresie koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.